

Φαίνεται πως με πήρε στα
 σοβαρά και ήρθε. Η ταμπ
 ακέρα είχε δύο τοιχώρα.
 Καθίσαμε σε παγκάκι κεντρ
 κής πλατείας. Του είπα
 πως δεν γίνεται τίποτα.
 Μου έδωσε το συντριβάνι
 Βαφτίστηκα στα χρυσά
 τσιτά νερά του

DADAZEN (ZEN-DADA)

(Πρώτα καταγράψαμε
 μάγκες κ.λπ. κ.λπ. κ.λπ.)

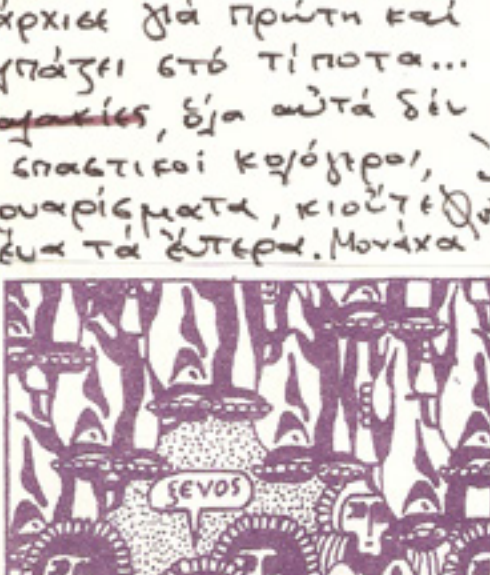

ζε χύρω τριγύρω στον καμένο χώρο επί σοφίτα του πύργου του. Ο
 ροί του τη πρόσφεραν εντός εύριχης διά τό σταθύναι. Μιά ζωή
 έτρεχε από δω κι' άποκει πταίρουντας τους διψασμένους και ποτί
 τούς πινασμένους. Ήπιος μοιραζε άσημένιες μπάγες στους πριέρχους

ο κέντρο ενός κόσμου
 χερικού. Οι βάρκες τα
 ξεσκίζονται στο κλάμα
 και ύστρα ήρθε η Άλ
 ήθεια. Μιά άληθια
 ηυκιά, άπεριόριστη,
 μακάρια. Πασάγειτε
 τ'ά χέλι του στο άγα
 πημένο της τραγούδι,
 τυλίχτηκε στην κόκκινη
 κροβάτη κουβέρτα της
 κοιτίας της και καθα
 λούτας την ύπόλοιπη άρχισε για πρώτη και
 πολλαπλή φορά να κωπάζει στο τίποτα...
 Άναρχίες, έξουσίες, μαγασίες, όλα αυτά δεν
 υπήρχαν εκεί. Ούτε σπαστικοί κορόντροι,
 ούτε εκμυιά ούτε καρναρίσματα, κιούτ'ε
 ψόφης γάτες με βροχμέα τ'ά ύστερα. Μονάχα

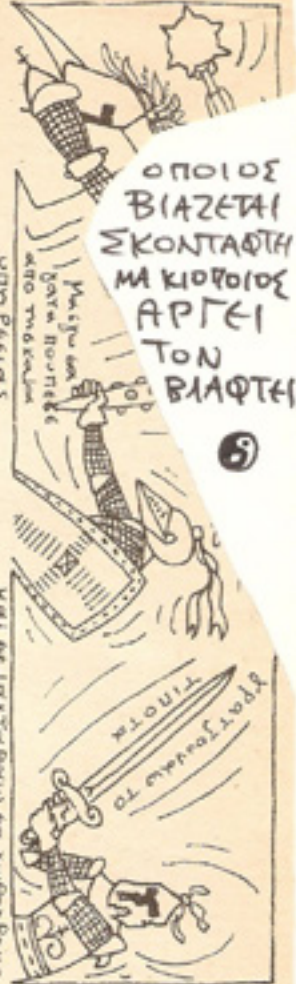
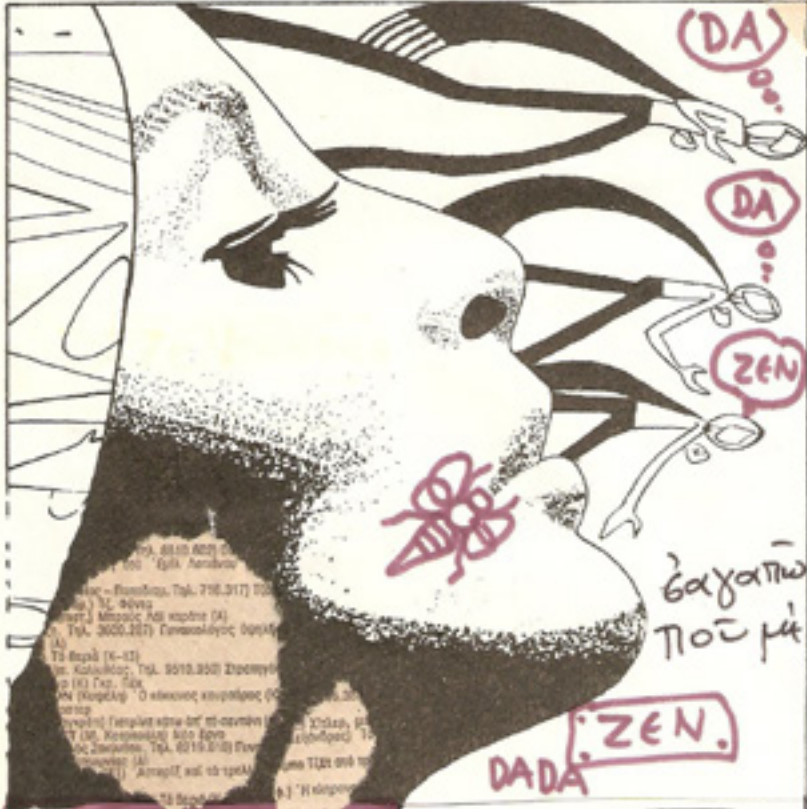

DADAZEN κ.λπ
 (ZEN-DADA) κ.λπ
 ΠΝΑΥΗ ΔΙΕΝ ΖΕΙΣ
 =====
 ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΓΙΑ: ||

...ΠΟΤΕ ΒΑ ΒΛΑΔΕΤΕ ΤΙΣ ΚΑΙ
 ΠΟΤΕ ΒΑ ΠΑΪΕΤΕ ΤΟ ΘΕΑΤ
 ΕΚΙΩΝΩΣ ΠΟΤΕ ΒΑ ΠΕΡΙΜΕ

Μιά ώρατα σειρά από κόμικς έχει κάνει ο Έλλας Πολύτης.

ΟΤΑΝ ΞΕΠΕΡΝΑΣ ΤΑ ΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑΘΟΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ) ΚΑΙ ΜΗ ~~...~~

νομίζετε πως νομίζω πως έζησα
μαζί με εσάς σε αυτό τον πλανήτη

DADAZEN DADAZEN DADAZEN DADAZEN

ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΝΙΚΟΣΥ
ΣΤΗΜΑΑ
ΡΓΟΣΚΟ
ΤΟΝΕΙΤ
ΑΠΑΙΔ
ΙΑΤΟΝ

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΙΜΑΣΤΕ

ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ
ΝΑ ΔΕΧΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΡΝ
ΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΟΜΟΣΗ

DADAZEN (ZEN-DADA)

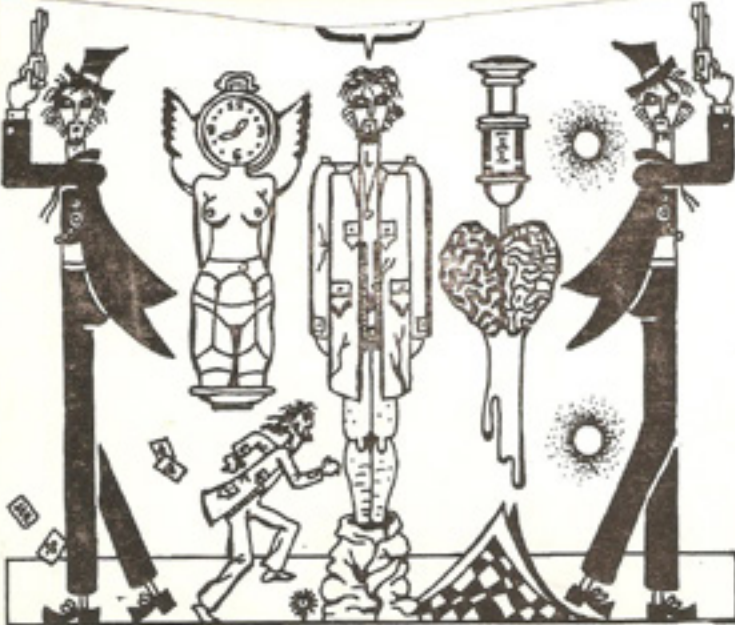
Φορούσε ένα κόκκινο φόρτημα με
άσπρες βούλες. Φορούσε ένα φόρ
μα απο την ανάποδη ~~(ανάποδη)~~

Ήταν ένα
άσπρο φό
ρτημα με
κόκκινες
βούλες...

Στοίς τοίχους
κρεμασμένα
νεκρά εσωκεδή.
Μπα γρήγορα
δραγματισμό
Τό καλύτερο
δωμάτιο ήταν

ή κουζίνα και ή κουζίνα >>
μητ κοβάτ. Ήδω μέσα ~~ήδω~~

ήδω
α. ήδω
που ~~α~~
θυρίδα
κα !!!
άνδρω
πινά η-
άμαστ
έχρουνε
τις ύπαρξ
εις τους
νομμάστα
εωτρίμια
του θεο

Το να κάνω αυτό η το άλλο
το να πάω ήδω η εκεί
δεν έχει πια καμία σημασία
έχουν γίνει τα πάντα